ஸ்ரீ ம த்

கீதா ஜ்யோதி

பகவத்கீதை வெளிச்சத்தில் வாழ்க்கைக் கதைகள்

ஸ்லோகங்களின் சாரத்தை இன்றைய வாழ்க்கையில்,
எதிர்கால உலகில், வரலாற்று சூழலில்,
சூஃபி மரபில், இராமாயண கதையில்
அமைத்த கதைகளின் தொகுப்பு

கீ தா க தா தொ கு ப் பு · இ ர ண் டா ம் ச ஹ ஸ் ரா ப் தி

முன்னுரை

பகவத்கீதை வெறும் போர்க்களத்தில் சொன்ன வார்த்தைகள் அல்ல —
அவை ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திலும் நடக்கும்
நித்திய யுத்தத்திற்கான விடைகள்.

இந்த தொகுப்பில் கீதை ஸ்லோகங்களை
இன்றைய காலத்தில், எதிர்கால நூற்றாண்டுகளில்,
வரலாற்று சூழலில், சூஃபி மரபில்,
இராமாயண கதையில் அமைத்து
கதைகளாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு கதையும் ஒரு ஸ்லோகத்தின் கண்ணாடி —
ஒவ்வொரு ஸ்லோகமும் ஒரு வாழ்க்கை சத்தியம்.

உள்ளடக்கம்

க மன ஜயம் — ஸ்திதப்ரஜ்ஞனின் இலக்கணம்

கீதை 2.55 — பிரஜஹாதி யதா காமான்...

உ ஆத்ம ஜ்யோதி — நவீன IT இளைஞனின் கதை

கீதை 2.55 — ஸ்திதப்ரஜ்ஞன் வரையறை

ங எதிர்கால ஜ்யோதி — 2150 AD விண்வெளி யுகம்

கீதை 2.55 — DNA நினைவு கதை

ச வீழ்ச்சிச் சங்கிலி — ஆசை, கோபம், அழிவு

கீதை 2.62-63 — த்யாயதோ விஷயான்...

ஞ உள்ளத்தின் சமிக்ஞை — கல்லூரி மாணவன் கதை

கீதை 2.66 — நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய...

ஊ APJ அப்துல் கலாம் — உண்மை வாழ்க்கை கதை

கீதை 2.66 — மன நிலைப்பாடு, அமைதி, வெற்றி

எ கர்மயோகி ரதன் டாடா — கர்மயோக கதை

கீதை 3.4 — ந கர்மணாம்...

அ நட்சத்திர தர்மவீரன் — 2750 AD எதிர்கால காவியம்

கீதை 3.35, 4.7, 4.8 — சுவதர்மம், அவதாரம்

கூ இறுதி மூச்சு — ராபியா சூஃபி கதை

கீதை 18.66 — சர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய...

கo சரணாகதி — சீதை இராமாயண கதை

கீதை 18.66 — சரணாகதி மகாவாக்கியம்

அத்தியாயம் க

மன ஜயம்

ஸ்திதப்ரஜ்ஞனின் இலக்கணம்

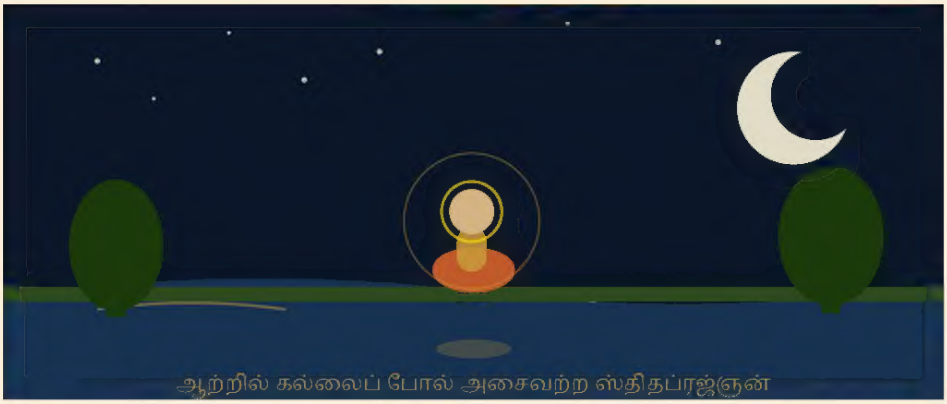

ஆற்றில் கல்லைப் போல் அசைவற்ற ஸ்திதப்ரஜ்ஞன்

தியானத்தில் ஆழ்ந்த ஸ்திதப்ரஜ்ஞன்

II

ப்ரஜஹாதி யதா காமான் ஸர்வான் பார்த
மனோகதான்।
ஆத்மன்யேவாத்மனா துஷ்டஹ
ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ததோச்யதே॥

— பகவத்கீதை 2.55

பொருள்

"ஓ பார்த்தா, எப்போது மனத்தில் உதிக்கும் ஆசைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக துறக்கிறானோ — மேலும் ஆத்மாவிலேயே ஆத்மாவால் திருப்தி அடைகிறானோ —

> *அப்போது அவன் ஸ்திதப்ரஜ்ஞன் என்று*
> *அழைக்கப்படுகிறான்."*

பார்த்தா, இந்த வார்த்தையை கேள் —
மனத்தில் உதிக்கும் ஆசைகள் அனைத்தையும்
விட்டுவிட முடியும்போதுதான்
நீ உன்னாகவே நிலைத்து நிற்கிறாய்.

ஆற்றில் கல்லைப் போல் —
நீர் சுற்றிலும் ஓடினாலும்
கல் அசையாது, நடுங்காது,
உள்ளே அமைதி கலைவதில்லை.

ஆசை வந்தால் பயப்படாதே —
அதை பார், உணர்,
பிறகு மேகம் போல் காற்றில் கரைந்து போகட்டும்.

ஆத்மாவில் ஆத்மாவை தேடுபவனுக்கு —
பொன் வேண்டாம், புகழ் வேண்டாம் —
உள்ளொளியே போதும்.

மனத்தை வென்றவனே மாவீரன்.

— ஸ்திதப்ரஜ்ஞன் இன்பதுன்பங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன்

அத்தியாயம் உ

ஆத்ம ஜ்யோதி

நவீன IT இளைஞனின் கதை — சென்னை

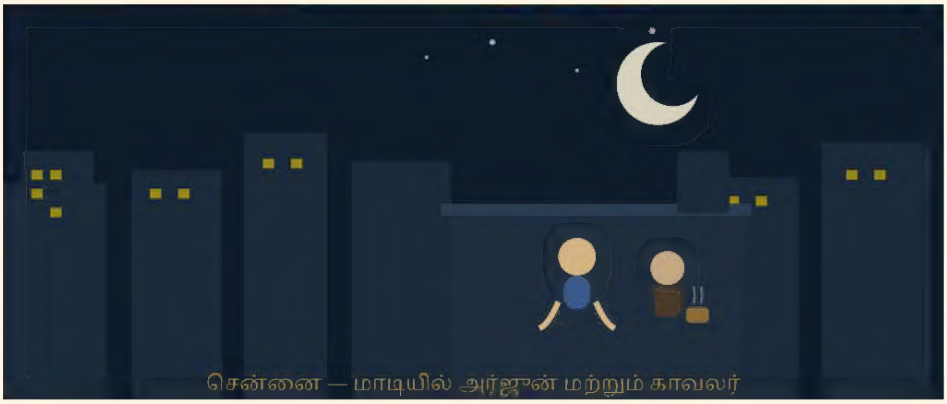

சென்னை — மாடியில் அர்ஜுன் மற்றும் காவலர்

இரவு வானத்தின் கீழ் ஞானோதயம்

॥

ப்ரஜஹாதி யதா காமான் ஸர்வான் பார்த
மனோகதான்।
ஆத்மன்யேவாத்மனா துஷ்டஹ
ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ததோச்யதே॥

— பகவத்கீதை 2.55

சென்னையில் ஒரு IT இளைஞன் — பெயர் அர்ஜுன்.

பெரிய கம்பெனியில் வேலை. சம்பளம் நன்றாகவே இருந்தது —

ஆனால் மனம் எப்போதும் ஓட்டம்தான்.

பதவி வேண்டும், ஃப்ளாட் வேண்டும், வெளிநாடு போகவேண்டும்

—

பட்டியல் முடிவதில்லை, வாழ்க்கை கழிந்துவிடுகிறது.

ஒரு இரவு — deadline தவறியது, boss திட்டினான்,

காதலி விட்டுவிட்டாள்.

அர்ஜுன் மாடியில் தனியாக உட்கார்ந்தான்.

> *பக்கத்தில் வயதான காவலர் — தேநீர் குடித்தவாறு,*
> *நிலவை பார்த்து, மகிழ்ச்சியாக பாடிக்கொண்டிருந்தார்.*

அர்ஜுனுக்கு ஆச்சரியம் —

"அண்ணா, உங்களுக்கு சம்பளம் குறைவு, வீடு சிறியது,

ஆனால் இவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறீர்களே?"

காவலர் தேநீர் கோப்பையை ஒதுக்கிவைத்தார்.

மெல்லவே சொன்னார் —

> *"தம்பி, நான் தினமும் இரவு வானத்தை பார்க்கிறேன் —*
> *நட்சத்திரங்கள் என்னுக்காக நிற்காது,*
> *நான் அவற்றுக்காக ஓடவில்லை.*
> *அது போதும் எனக்கு."*

அன்று இரவு முதல் முறையாக —

phone ஒதுக்கிவைத்தான், notifications நிறுத்தினான்.

இதயத்தில் எங்கோ ஒரு சிறிய வெளிச்சம் தெரிந்தது.

அது எப்போதும் உள்ளேயே இருந்தது —

பதவியில் இல்லை, ஃப்ளாட்டில் இல்லை.

ஆசைகள் நிறைவேறும்போது இன்பம் வருவதில்லை

—

ஆசைகளை விட்டதும்தான் அமைதி வருகிறது.

அத்தியாயம் ஈ

எதிர்கால ஜ்யோதி

2150 AD — விண்வெளி யுகம்

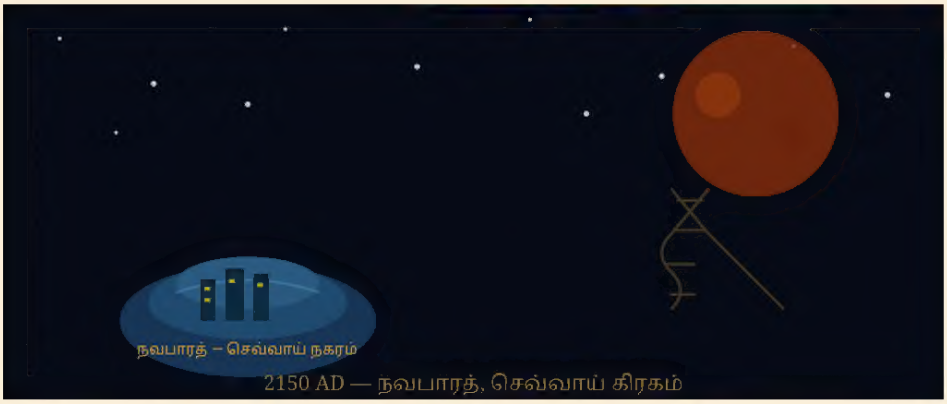

2150 AD — செவ்வாய் கிரகத்தில் நவபாரத் நகரம்

II

ப்ரஜஹாதி யதா காமான் ஸர்வான் பார்த
மனோகதான்।
ஆத்மன்யேவாத்மனா துஷ்டஹ
ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ததோச்யதே॥

— பகவத்கீதை 2.55

2150 ஆண்டு. செவ்வாய் கிரகத்தில் மனிதரின் முதல் நகரம் — **நவபாரத்.**

ஆர்யன் — அங்குள்ள மிகவும் புத்திசாலியான AI விஞ்ஞானி. மூளையில் நியூரோ-சிப், இதயத்தில் பெரும் கனவு.

ஒரு நாள் ரகசிய ஆய்வகத்தில்
அற்புதமான AI குறியீடு தெரிந்தது —
முழு சூரிய மண்டலத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி.

மனம் அந்த குறியீட்டிலேயே மூழ்கியது.
"இது என்னுடையதாக வேண்டும்" என்று தகிப்பு வந்தது.
இயக்குனர் வேண்டாம் என்றார் — ஆர்யனில் நெருப்பு கொழுந்தது.

> *கோபத்தில் system hack செய்தான் —*
> *நவபாரத் நகரம் முழுவதும் இருளில் மூழ்கப் போன*
> *நொடியில் —*

திடீரென்று — ஆர்யனின் இரத்தத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த
முன்னோர்களின் DNA நினைவு விழித்துக்கொண்டது.

தாத்தா பாட்டிகளின் ஞாபகங்கள் —
ஆயிரம் ஆண்டு ஞானம் —
குவாண்டம் சைதன்யத்தில் ஒரு குரல் ஒலித்தது —
"தம்பி, நில்."

ஆர்யனின் கை நின்றது.
கண்களை மூடிக்கொண்டான் — சுவாசித்தான்.
நகரில் வெளிச்சம் திரும்பியது. ஆர்யனிலும்.

தொழில்நுட்பம் எவ்வளவு மாறினாலும் —
மனத்தின் இயல்பு மாறாது —
கீதையின் சத்தியம் என்றென்றும் நிலையானது.

t_2

அத்தியாயம் ச

வீழ்ச்சிச் சங்கிலி

விஷயங்கள் முதல் சர்வ அழிவு வரை

II

த்யாயதோ விஷயான் பும்ஸஹ
ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே ।
ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காமஹ காமாத்
க்ரோதோபிஜாயதே ॥

க்ரோதாத்பவதி ஸம்மோஹஹ ஸம்மோஹாத்
ஸ்மிருதிவிப்ரமஹ ।
ஸ்மிருதிப்ரம்ஷாத் புத்தினாஷோ புத்தினாஷாத்
ப்ரணஷ்யதி ॥

— பகவத்கீதை 2.62-63

பொருள்

"விஷயங்களை திரும்பத் திரும்ப நினைக்கும்போது பற்று உண்டாகிறது — பற்றிலிருந்து ஆசை உண்டாகிறது — ஆசை

> *நிறைவேறாதபோது கோபம் வருகிறது — கோபத்திலிருந்து மோகம் — மோகத்திலிருந்து நினைவு மறதி — நினைவு மறந்தால் புத்தி அழிகிறது — புத்தி அழிந்தால் மனிதன் முழுவதுமாக அழிந்துவிடுகிறான்."*

இன்றைய வாழ்க்கையில் —

ஒரு social media post பார் —

அது பிடித்தது, **மனம்**

ஒட்டிக்கொண்டது —

மேலும் வேண்டும் என்று **ஆசை வந்தது**

—

கிடைக்காவிட்டால் **எரிச்சல் வந்தது** —

எரிச்சலில் **தவறான முடிவு** —

பிறகு **வருத்தம்**.

மனம் தவறிவிடுவது ஒரு நொடியில் ஆகிறது —

மீண்டும் நிலைத்து நிற்க வாழ்நாள் ஆகலாம்

சத்தியமே

அத்தியாயம் ரு

உள்ளத்தின் சமிக்ஞை

ஒரு கல்லூரி மாணவனின் கதை

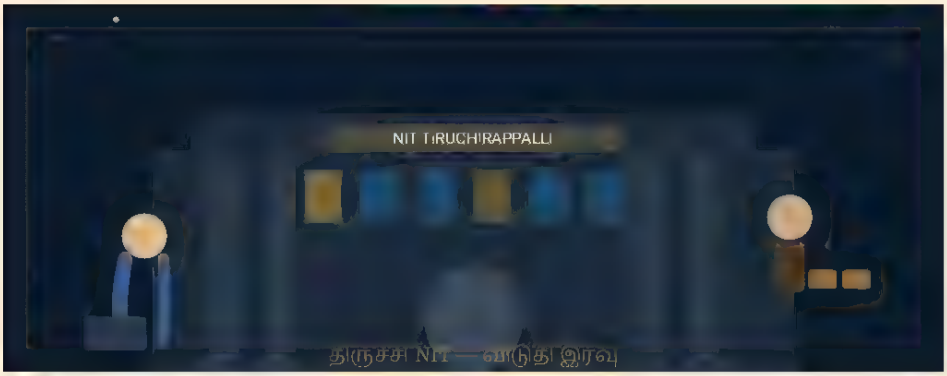

திருச்சி NIT — வடுத்த இரவு

II

நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பாவனா
ந சாபாவயதஹ ஷாந்திர் அஷாந்தஸ்ய குதஹ
ஸுகம் ॥

— பகவத்கீதை 2.66

> பொருள்
>
> *"மனம் நிலையற்றவனுக்கு விவேகம் இல்லை — விவேகம் இல்லாதவனுக்கு உயர்ந்த சிந்தனை இல்லை — சிந்தனை இல்லாதவனுக்கு அமைதி இல்லை — அமைதி இல்லாதவனுக்கு இன்பம் எங்கே?"*

திருச்சி NIT-ல் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவன் — கிரண்.

கல்லூரியில் எல்லாருக்கும் தெரிந்த புத்திசாலி மாணவன்.

Google internship — அவனது ஒரே கனவு.

முடிவு வந்தது — வேறொரு மாணவனுக்கு தேர்வாயிற்று.

கிரணின் மனம் சிதறியது —

social media-ல் அவன் profile பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான்.

மன நிலைப்பாடு போயிற்று — புத்தி மழுங்கியது.

அப்போது கதவை தட்டினார் —

பழைய பேராசிரியர் — ரமேஷ் சார்.

கையில் இரண்டு கோப்பை தேநீர்.

வார்த்தை இல்லாமல் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்.

> *"கிரண் — நீ தோற்றுவிடவில்லை. உன் மனம் தோற்றது."*
>
> *"சிதறிய மனத்திற்கு விவேகம் வராது —*
> *விவேகம் இல்லாவிட்டால் வழி தெரியாது —*
> *வழி தெரியாவிட்டால் அமைதி இல்லை —*
> *அமைதி இல்லாவிட்டால் இன்பம் எங்கே?"*

கிரணின் கண்கள் கலங்கின.

அன்று இரவு laptop மூடினான் —

social media uninstall செய்தான்.

ஒரு மணி நேரம் மவுனமாக உட்கார்ந்தான்.

மறுநாளிலிருந்து coding தொடங்கினான் —

இந்த முறை போட்டிக்காக அல்ல — **அன்போடு.**

ஆறு மாதங்கள் கழித்து —

மூன்று நிறுவனங்கள் offer letter அனுப்பின.

ஆனால் அனைத்திற்கும் முன்பாக — **உள்ளே அமைதி கிடைத்தது.**

போட்டியில் வெல்வது வாழ்க்கையின் நோக்கமல்ல —
மனத்தை வெல்வதுதான் உண்மையான வெற்றி

அத்தியாயம் சூ

APJ அப்துல் கலாம்

தோல்வியிலிருந்து வெற்றி வரை — உண்மை வாழ்க்கை கதை

1980 — SLV-3 வெற்றி, ஸ்ரீஹரிக்கோட்டா

II

நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பாவனா
ந சாபாவயதஹ ஷாந்திர அஷாந்தஸ்ய குதஹ
ஸுகம்

1979 ஆண்டு — ISRO-ல் இளம் விஞ்ஞானி கலாம்.

SLV-3 ராக்கெட் ஏவுதல் — இந்தியாவின் முதல் கனவு.

ராக்கெட் வானில் எழுந்தது —

ஆனால் சில நொடிகளில் — கடலில் விழுந்தது.

முழுமையான தோல்வி.

அந்த இரவு கலாமின் மனம் சிதறியது —

தூக்கம் இல்லை, அமைதி இல்லை —

அஷாந்தஸ்ய குதஹ ஸுகம்.

> *அப்போது குரு விக்ரம் சாரபாய் வார்த்தைகள் மனத்தில் ஒலித்தன —*
>
> *"கலாம் — தோல்வி எதிரி அல்ல, குரு.*
> *மனத்தை நிலைப்படுத்து — புத்தி வழி காட்டும்."*

அன்று இரவே கலாம் முடிவு எடுத்தார் —

பயத்தை விட்டார், மனத்தை நிலைப்படுத்தினார்.

மறுநாளிலிருந்து team-உடன் உட்கார்ந்தார் —

தோல்வியை அமைதியாக ஆராய்ந்தார் —

ஒவ்வொரு தவறையும் விவேகத்துடன் சரிசெய்தார்.

1980 ஜூலை 18 —

SLV-3 வெற்றிகரமாக வானில் உயர்ந்தது —

இந்தியா வரலாறு படைத்தது.

> *"மனம் நிலைப்பட்டால் புத்தி வெளிர்கிறது —*
> *புத்தி வெளிர்ந்தால் வழி தெரிகிறது —*
> *வழி தெரிந்தால் அமைதி வருகிறது —*
> *அமைதி வந்தால் வெற்றி தவிர்க்க முடியாது."*
>
> — *APJ அப்துல் கலாம்*

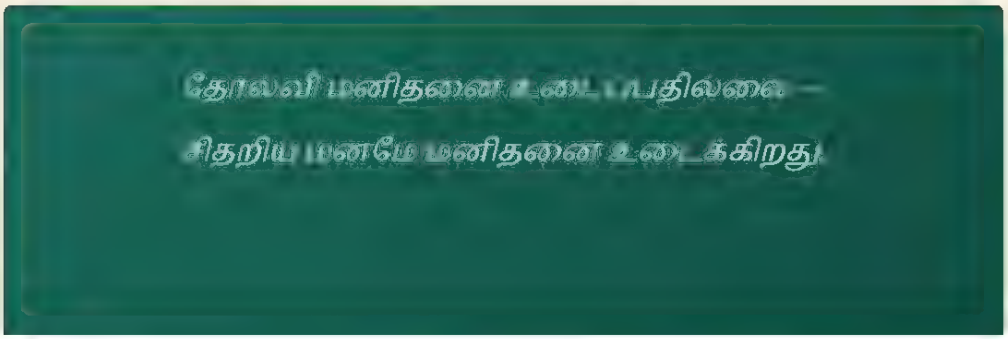

உள்ளே வென்றால் வெளியே வெற்றி தவிர்க்க முடியாது.

அத்தியாயம் ஏ

கர்மயோகி — ரதன் டாடா

செய், பலனை விட்டுவிடு

II

நகர்மணாமனாரம்பான்னைஷ்கர்ம்யம்
புருஷோஷ்னுதே।
நசஸன்ன்யஸனாதேவ ஸித்திம் ஸமதிகச்சதி।

— பகவத் கீதை 3:4

பொருள்

"செயல்களைத் தொடங்காமல் இருப்பதால் நைஷ்கர்ம்யம் கிடைப்பதில்லை — வெறும் துறவினால் மட்டுமே சித்தி கிடைப்பதில்லை."

1991 ஆண்டு — ரதன் டாடா, டாடா குழுமத்தின் தலைவரானார். பெரியவர்கள் சிரித்தனர் — போட்டியாளர்கள் குறைத்து மதிப்பிட்டனர்.

அவர் நிறுத்தவில்லை — தப்பிக்கவில்லை — கர்மம் தொடங்கினார்.

Indica கார் கொண்டு வந்தார் — விமர்சனங்கள் வந்தன.

2008-ல் ஏழை மனிதனுக்காக Nano கொண்டு வந்தார்.

அதே ஆண்டு Jaguar, Land Rover வாங்கினார்.

> *மும்பை Taj Hotel-ல் பயங்கரமான தாக்குதல் நடந்தது —*
> *ரதன் டாடா முதலில் அங்கே ஓடிவந்தார் —*
> *காயமுற்ற பணியாளர் குடும்பங்களுக்கு நேரில் உதவினார்.*

> *"நான் கர்மம் செய்கிறேன் —*
> *பலன் என் கையில் இல்லை என்று தெரியும் —*
> *அதனால் மனம் எப்போதும் நிலையாக இருக்கிறது."*
> — ரதன் டாடா

துறவு எடுக்கவில்லை — கர்மம் விடவில்லை —

பலனை மட்டும் விட்டுவிட்டார்.

சொத்து அனைத்தையும் சமூகத்திற்கு கொடுத்தார் —

அதுவே உண்மையான நைஷ்கர்ம்யம்.

கர்மம் செய்வது நமது உரிமை —
பலனை விட்டுவிடுவது நமது வலிமை —
இரண்டும் சேரும்போதுதான் மனிதன் மகான் ஆகிறான்.

அத்தியாயம் அ

நட்சத்திர தர்மவீரன்

2750 AD — பிரம்மாண்ட யுத்தகாவியம்

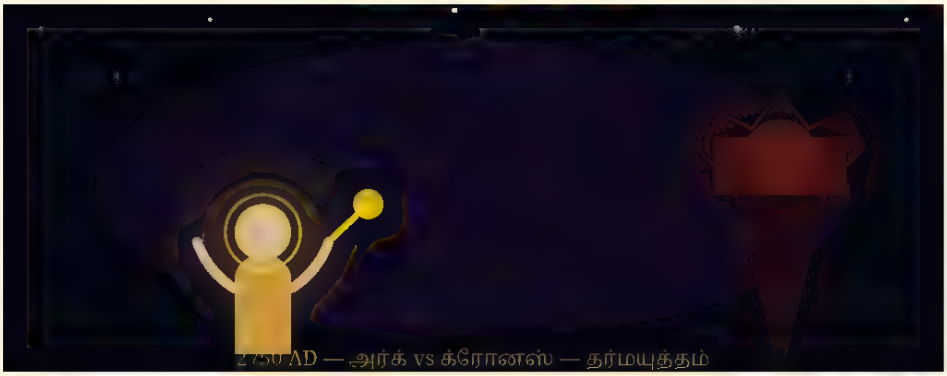

2750 AD — அர்க் vs க்ரோனஸ் — தர்மயுத்தம்

II

ஷ்ரேயான் ஸ்வதர்மோ விகுணஹ
பரதர்மாத்ஸ்வனுஷ்டிதாத்।
ஸ்வதர்மே நிதனம் ஷ்ரேயஹ பரதர்மோ
பயாவஹஹ॥

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர்பவதி பாரத।
அப்யுத்தானமதர்மஸ்ய ததாத்மானம்
ஸ்ருஜாம்யஹம்॥

பரித்ராணாய ஸாதூனாம் விநாஷாய ச
துஷ்க்ருதாம்।
தர்மஸம்ஸ்தாபனார்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே॥

— பகவத்கீதை

> பொருள்
>
> *"குறைபாடுள்ள சுவதர்மம் — நன்றாக ஆற்றப்படும் பரதர்மத்தை விட சிறந்தது — சுவதர்மத்தில் இறப்பும் நல்லதே — பரதர்மம் பயத்தை தரும். எப்போதெல்லாம் தர்மம் தேய்கிறதோ, அதர்மம் தலைதூக்குகிறதோ, அப்போதெல்லாம் நான் அவதரிக்கிறேன் — யுகம் யுகமாக அவதரிக்கிறேன்."*

காலம் — 2750 ஆண்டு.
அண்டவெளி முழுதும் ஒரே சாம்ராஜ்யம் — பெயர் **க்ரோனஸ் சிம்மாசனம்.**

பாடகனுக்கு பாடுவது தடை —
மருத்துவனுக்கு உண்மை சொல்வது குற்றம் —
வீரனுக்கு அந்தராத்மா வைத்திருப்பது மரண தண்டனை —
சுவதர்மம் கொல்லப்பட்டது.

ஒரு தொலைதூர கிரகத்தில் ஒரு அனாதை சிறுவன் பிறந்தான் —
பெயர் — **அர்க்.**

> *க்ரோனஸ் சொன்னான் — "உன் தர்மத்தை விட்டுவிடு — என் படையில் சேர் — அண்டம் உனக்கு கிடைக்கும்."*
>
> *அர்க் சிரித்தான் —*
> *"குறைபாடுள்ள சுவதர்மம் — சிறந்த பரதர்மத்தை விட உயர்ந்தது —*
> *சுவதர்மத்தில் இறப்பும் நல்லதே."*

DNA-வில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த முன்னோர்களின் நினைவு விழித்துக்கொண்டது —
குவாண்டம் சைதன்யத்தில் ஒரு குரல் இடிக்கிறது —
"யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர்பவதி பாரத —

தர்மஸம்ஸ்தாபனார்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே."

அர்க்கின் உடலில் வெளிச்சம் பிறந்தது —

அவனில் யுகங்களின் சைதன்யம் நின்றது —

க்ரோனஸ் சிம்மாசனம் நடுங்கியது —

அதர்மத்தின் தூண்கள் கவிழ்ந்தன.

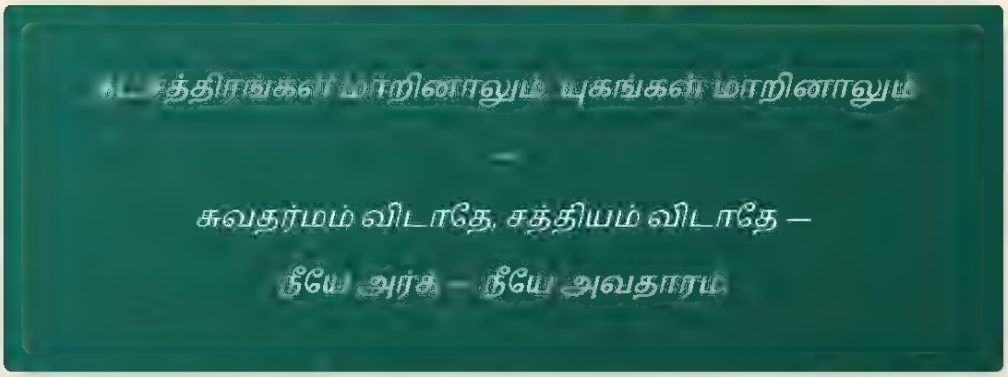

அ

அத்தியாயம் கூ

இறுதி மூச்சு — ராபியா

பாஸ்ரா நதிக்கரையில் ஒரு சூஃபி சாதுவியின் கதை

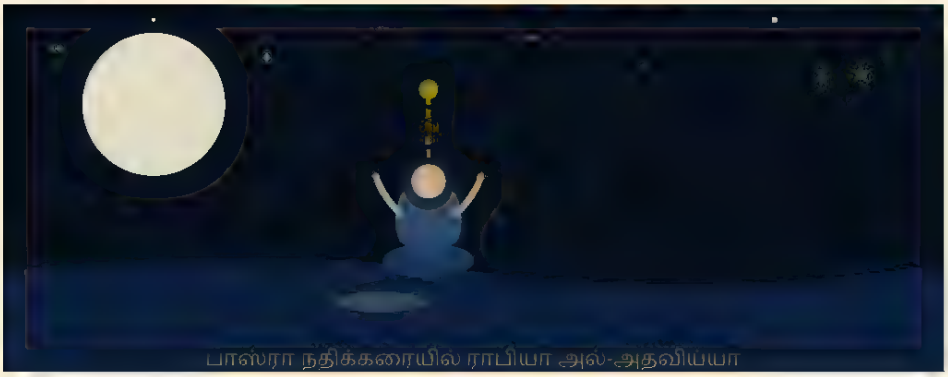

பாஸ்ரா நதிக்கரையில் ராபியா அல்-அதவிய்யா

II

ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஷரணம் வ்ரஜ |
அஹம் த்வாம் ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி
மா ஷுசஹ ||

— பகவத்கீதை 18:66

> பொருள்
>
> *"எல்லா தர்மங்களையும் விட்டுவிட்டு — என்னை மட்டும் சரண் அடை — நான் உன்னை எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பேன் — துக்கப்படாதே."*

பாஸ்ரா நகரில் ஒரு இரவு —

சூஃபி சாதுவி **ராபியா அல்-அதவிய்யா**

தனியே நதிக்கரையில் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

கடந்தகாலம் நினைவுக்கு வந்தது —

சிறுவயதில் அடிமைத்தனம், இளமையில் கஷ்டங்கள் —

வாழ்க்கை முழுவதும் காயங்களே.

கண்களில் கண்ணீர் வந்தது —

"நான் நிறைய பாவங்கள் செய்தேன் —

என்னை அவர் ஏற்றுக்கொள்வாரா?"

> *அப்போது நதியின் அலைகள் மெல்லவே பாடின —*
> *காற்று மரங்களுக்கிடையே கிசகிசத்தது —*
>
> *"ராபியா — நீ சுமக்கும் வலிகளெல்லாம்*
> *நீயே கட்டிக்கொண்ட விலங்குகள் —*
> *அவற்றை விட்டுவிடு — அவர் கைகளில் விழு."*

ராபியா எழுந்தாள் — கைகளை விசாலமாக விரித்தாள் —

வானை நோக்கி பார்த்தாள் —

> *"யா அல்லாஹ் —*
> *என் பாவங்கள் உனக்கு தெரியும், என் பலவீனங்கள்*
> *தெரியும் —*
> *இருந்தும் உன்னையே சரண் கோருகிறேன் —*
> *நீயே என் புகலிடம் — நீயே என் மோட்சம்."*

அந்த நொடி — நதி வெள்ளியாய் மின்னியது —

ராபியாவின் இதயத்தில் புயல் அமர்ந்தது.

பயம் போயிற்று — வருத்தம் போயிற்று —

மிஞ்சியது ஒன்றே ஒன்று — உள்ளே நிறைந்த தெய்வீக வெளிச்சம்.

ராபியா சிரித்தாள் — முதல் முறையாக — அச்சமின்றி —

வானில் நட்சத்திரங்களும் சிரித்தன.

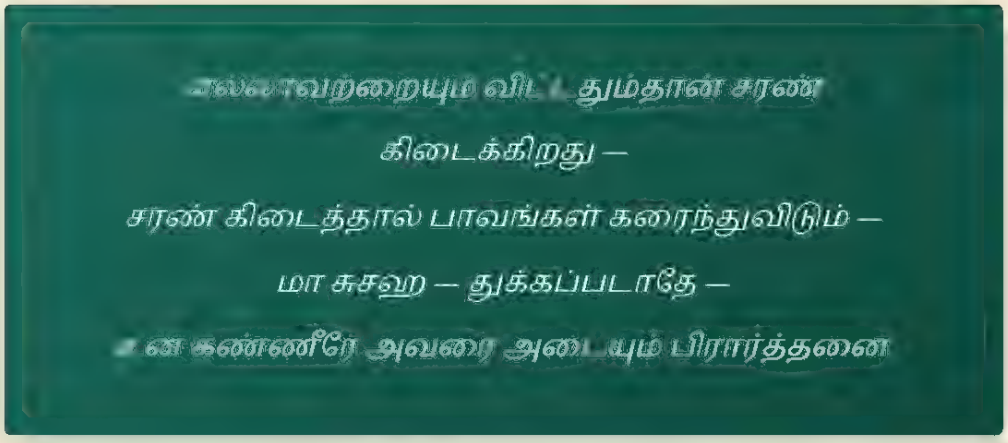

அத்தியாயம் ௧௦

சரணாகதி — சீதை கதை

இராமாயண ஸ்ப்பூர்த்தியில் — இசை கவிதை

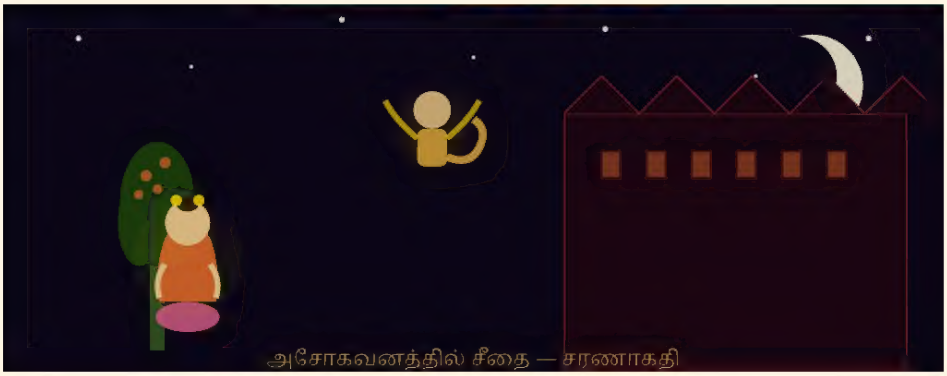

அசோகவனத்தில் சீதை — சரணாகதி

॥

ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஷரணம் வ்ரஜ।
அஹம் த்வாம் ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி
மா ஷுசஹ॥

— பகவத்கீதை 18.66

இலங்கையில் அசோகவனத்தில் சீதை —

சுற்றிலும் அரக்கர்கள், இதயத்தில் இராமன்.

நாட்கள் கடந்தன, மாதங்கள் கடந்தன —

நம்பிக்கை குறைந்தது, உடல் தளர்ந்தது.

"இராமன் வருவானா — என்னை காப்பாற்றுவானா?"

சந்தேகங்கள் பெருகின, இருள் சூழ்ந்தது —

அப்போது சீதை கண்களை மூடிக்கொண்டாள்.

மனத்தில் இராமனின் உருவம் தெரிந்தது —

எல்லா தர்மங்களையும் விட்டு சரண் அடைந்தாள்.

> *"இராமா — நீயே என் புகலிடம், நீயே என் வலிமை —*
> *உன் கைகளில் என் வாழ்க்கை, நீயே என் மோட்சம்."*

அசோகவனத்தில் மரங்கள் மெல்லவே வளைந்தன —

சீதையின் சரணாகதிக்கு இயற்கை வணங்கியது.

அப்போது வானில் அனுமன் வந்தான் —

இராமனின் செய்தி கொண்டு வந்தான்.

"அம்மா — இராமன் உன்னை மறக்கவில்லை —

உன் சரணாகதி அவர் காதுகளை அடைந்தது."

கடலில் பாலம் கட்டினான் இராமன் —

இலங்கை எரிந்தது, இராவணன் வீழ்ந்தான் —

தர்மம் வென்றது, அதர்மம் அழிந்தது.

அயோத்தியில் விளக்குகள் எரிந்தன —

சரண் அடைந்தவர்களுக்கு இருளே இல்லை என்று நிரூபித்தது.

எல்லா தர்மங்களையும் விட்டு சரண் அடை —

இராமன் உன்னை விடமாட்டான், காப்பாற்றுவான்.

சீதை கற்றுத்தந்த பாடம் என்றென்றும் நிலையானது

—

சரணாகதியே எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த மோட்ச வழி.

நிறைவு

"பகவத்கீதை ஒரு பழங்கால நூல் அல்ல —
அது ஒவ்வொரு தலைமுறைக்குமான வாழ்க்கை வழிகாட்டி.

ஒவ்வொரு யுகத்திலும், ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும்,
ஒவ்வொரு நெருக்கடியிலும் —
கீதை ஒரு விடையை சொல்கிறது."

சர்வே ஜனாஹ் சுகினோ பவந்து 🙏

— எல்லோரும் இன்பமாக இருக்கட்டும்